

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 60 fillér

Az asszony

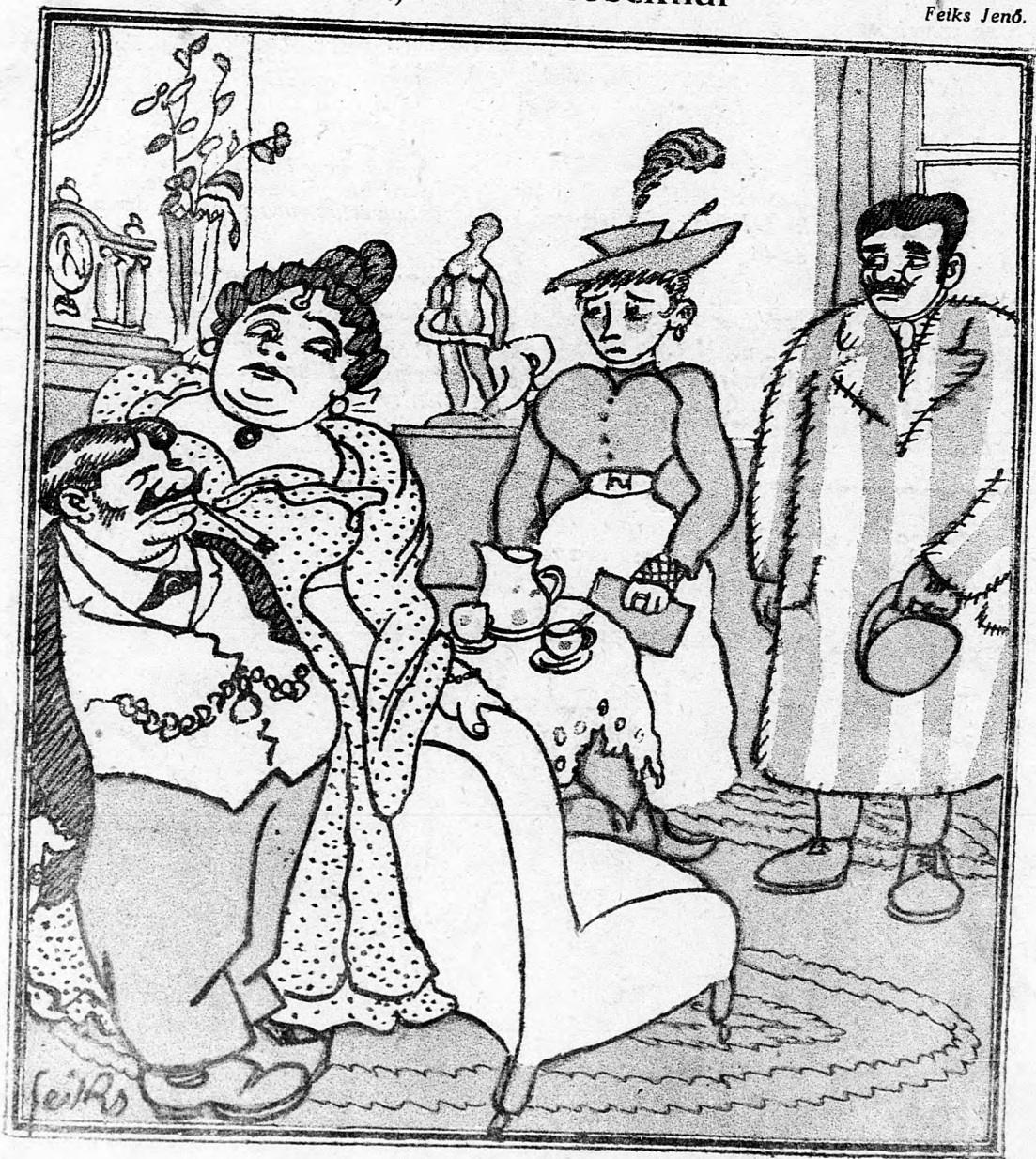
Szerkesztő SZENES BELA
Művészeti szerkesztő KÓBER LÉÓ

1918 július 3.

II. évf. ■ 27-28. szám

Új milliomoséknál

Fejks Jenő.

Az asszony (sugva a férjéhez): Az istenért fel ne vedd ezt az új szobaleányt. Most veszem észre, hogy a nővérem...

158

azamár

legközelebbi különszáma :

A szalmaözvegy

Felhívás a munkássághoz Jöjj velem . . .

Gyönyörű nyári nap van, a kék égből forrón süt a nap a dunaparti korzón sétáló urakra és hölgyekre, a Tátrában és a Balaton mentén oly vidám és gondtalan az élet, de a Ritzben és a Hungáriában, sőt a Jardinben és Casinóban is igen rettenetes a nyáresti hangulat. Munkások, van szívetek megzavarni e gyönyörű nyári esték pompás hangulatát?

Lelkiismeretlen vezetőitek lázítására megrontjátok békés hadseregszállítók nyári szórakozását.

Gondoljatok a házára, gondoljatok arra, hogy itt a tavasz és itt a gyönyörű nyár, gondoljatok a hősiesen gazdagodó földbirtokosokra és térjete vissza gyáraitokba.

A munka nemesít.
Ki korán kel, aranyat lel.
Opasno je van se nagnuti.

Dr. Sándor László
főkapitány.

A mai miniszterek a munkáspárt helyet tévedésből min líg a munkapárt-hoz fordulnak.

Jöjj velem sötét uccákba,
majd elbujunk, gyere velem.
Hadd játssza velünk szelíd, édes játékait a szerelem!

Jöjj velem erdő-sűrűbe,
hol a lomb közt az ég benevet.
Majd dalba fonom a te édes,
a te drága, virágzó neved!

Jöjj velem csöndes vidékre,
hol a föld, mint a szív, úgy dobog.
Ott éljünk, feledve a multat,
amelyre búsan gondolok! . . .

Vagy jöjj velem tengeri kikötőbe,
hol a nagy hajók árbóca reng.
Ott bámuljuk a messzi tengert,
és várjuk, míg a hajnal dereng . . .

Somlyó Zoltán.

HIVATALOS JELENTÉS

A NYUGATI pályaudvar környékén száz rendőr állomásozik. Rendzavarás nem történt.

A KELETI pályaudvar vidékén minden csendes.

DÉLI tizenkét óraker új csapatok vonultak fel a Nemzeti Színház elé.

Dr. Sándor László,
a vezérkar főnöke.

Lássuk a szerzőt!

Biro Mihály

A HADIMILLIÓK
Irtá: Kezma Nándor

Szent Konjunktúra legendája

A régi városkában ép delet
Zengtek az órák és a bakterek,
S az ezüstpálcás tanácsos urak
Kezdték levetni kék tógájukat.
Kis kéményekből kanyargott a füst
És konyhatüzön forrt a lábas-üst,
Hordót gurított pár csaposlegény
A vásárcsarnok sörszagos terén
És fuvarosok mérték a zabot,
Egy vén anyó kívánt szép jónapot.
Az élet így csilingelt kedvesen. —
— Giling-galang, elmúlt dél, est leszen,
Hogy egyszerre csak, titkos szóra csak,
Csillogó, csengő, zengő aranyak
Kezdték gurulni.
Pénzeső szitált.
A szél arany kottából trombitált,
Jég pattogott és arany volt a jég.
Arany tócsák tükröztek szerteszt,
Arany pillangók milliója szállt.
Arany sarló, arany sarjut kaszált.
Arany lisztet darált egy gözmalom.
Arany bor folyt arany hordó csapon,
Kinyílt a műhely és megállt a gép,
Arany-viharban düllöngött a nép,
Tallért tömött a sok kis dárius.
Aranyport mért a patikárius,
S az ezüstpálcás tanácsnok urak
Csülökre kapták kék tógájukat,
S a bérkocsis lovának zab helyett
Pengő aranypérez-abrakot vetett.
Aranyborjut cipelt a közlegény,
Arany taréji nőtt egy kokas fején,
Gyóntatás közben egy jó kanonok
A szüz markába aranvat nyomott
És tul a városkán, a domb felett
A sirásó bukfeneket vetett.
S a dombon tul a Háborus Halál
Táncolt, dalolt, dobolt, és csengetett...
Emőd Tamás.

A jószivü főnök

(Ez nem is egy vicc. Megtörtént az Erzsébet-köruton.)

Segéd: Kérem, főnök ur, sziveskedjék fel-
emelni a fizetésemet. Képtelen vagyok meg-
élni, valósággal nyomorgok.

Főnök: Miért nem szól, kedves barátom,

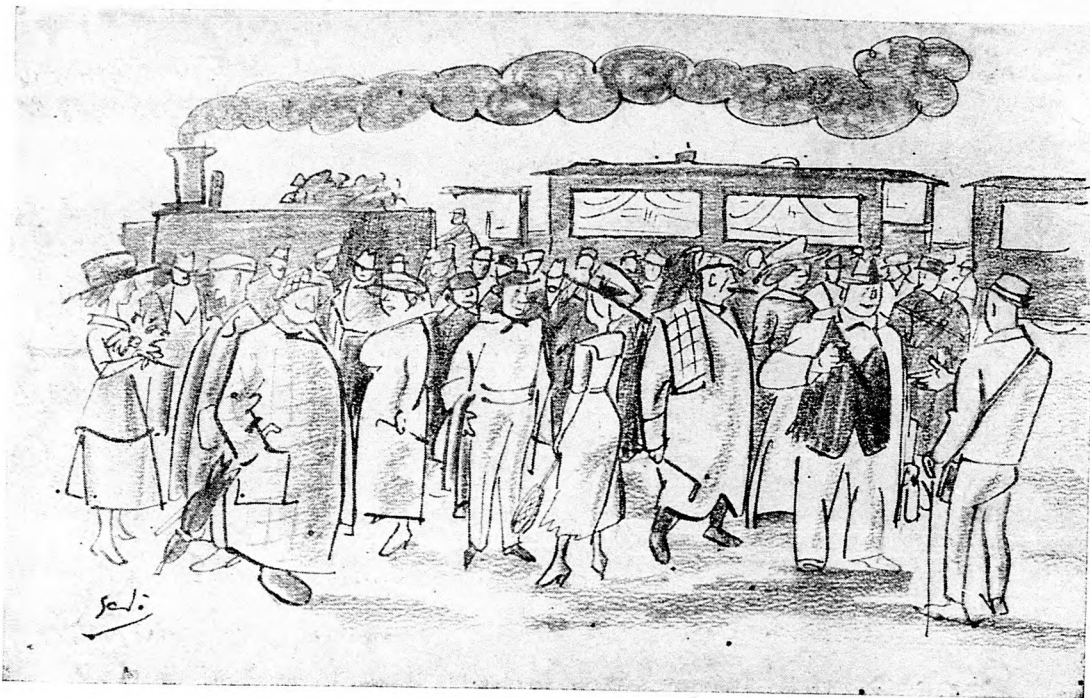
hiszen tudja, hogy nem bírom nézni a nyomor-
ruságot? Elsején kiléphet.

Megfelelt nekik

Egy vén banya vezet két szamarat, az
utcagyerekek utána kiabálják: Jónapot, sza-
marak anvja! A banya visszatromfol: Szer-
vusztok, fiaim!

Nyári utazás — a Tátrába

Gedő Lipót

PÁRIS SIKIT

Keleten, nyugaton, északon, délen
 férfitusákon, nagy akaráson, véren,
 készül az ember!
 Sors keze gyűrja, s a Halálhenger
 millió könyecsepp, millió fejján,
 súlyos öklével Latin és Germán
 még vágja az erdőt. Jaj, meddig győzi?
 — Félhold vitéze, Hunn és a Gall
 egyet akar: csak győzni.
 Mindegy: harci tilokkal,
 átokkal, dallal, szitokkal,
 mindegy. Csak győzni!
 Jöjjön az indus, görbe gyilokkal,
 pusztá kezével, csak győzni!
 Micsoda forgó és színes gomolygás
 A vérük nekiforr,
 belefagy,
 szekerek mindent letipor
 s mindegyik azt hiszi: Mars isten, vele vagy!
 Holnap ki tudja, mi lesz még?
 — ma Páris sikit, holnap tán London ég,
 Ma Páris sikit, mert egy ágyu ugat
 — egy egyetlen óriás állat —
 átbögvé százezer ágyujukat,
 s a francia, a dicső francia
 százszor megedzett harc fia,
 ki egy Rodint, egy Debussyt sirat ma,
 könnyét itatva,
 egy internált hasába szúr.
 És északon, egy másik északon,
 hol napsugár már nem olvaszt lelet,
 a jobbkezeben óriás szigonnyal,
 a szája szélén elsápadt iszonnyal
 egy fokabőrös grönlandi nevet.

Szász Menyhért.

Végrendeletem

Alólirott, szegény, de becsületes fiatal ember, közeli halálom esetére következőkben rendelkezem:

1. Tizenhét korona huszonnégy fillér készpénzemet egy olyan színház építésének céljaira hagyományozom, ahol kizárólag csak a Bánffy gróf „Erősebb” című színművét játszószák, mert nekem ez annyira tetszett, hogy embertársaimnak is szeretném megszerezni azt az örömet, amit én éreztem.
2. Két kiesike piszkos árva gyermekeimet Szép Ernő kapja meg — játszótársul.
3. Hatvan darab amerikai és Pesten egészen ismeretlen nótámat Zerkovitz Béla, az illusztris zeneszerző kapja.
4. Csodás szímatomat Fényes Lászlónak engedem át, díjmentesen.
5. Egy pár cipőmon a két legszegényebb magyar író: Hatvany Lajos és Hatvany Lili osztzkodjanak, de igazságosan.
6. Tizennégy megírott vígjátékomat Gábor Andornak hagyom.
7. Verseimet „Arany János posthumusz versei” címmel a Singer és Wolfner cég adja ki.
8. Nagyon kérem a halottszállító vállalat embereit, hogy temetésem előtt lehetőleg ne rosztopcsint igyanak rummal, mert azt nagyon szerettem és félek, hogy az illatára felébrednék és akkor kezdek elölről örömlökben nem tulságosan dus életemet.
9. Végrendeletem végrehajtásával azt az igen tisztelt végrehajtó urat bizom meg, aki gyakori látogatásaival abszolút sikerrel keserítette meg életemet. 1918. május 1.

(Benedikt Pál.)

Nyári utazás — Olaszországba

Gedő Lipót

GRÓF KOUSZKVE TANDEM

(Szin: a magyar parlament. Idő: 1998. A világban mindenféle bohóságok történnek: négy éve lesz, hogy Kína és Japán megüzenték a háborút Európának, huszmillió mongol harcos partraszállott Szalonikiban és előnyomul az Alduna felé, ötszázezer repülőgépről tifusbacillusokkal töltött robbanó bombákat dobálnak le Európa fővárosaira, naponta félmillió halott, az angol királyt lefejezték, a Földközi-tenger kiáradt és elöntötte egész Olaszországot, a kínaiak és japánok egy hónap múlva készen lesznek azzal az alagúttal, mely a föld közepén át vezet Páris alá és amelynek segítségével egyetlen gombnyomással levegőbe röptethetjük Európát. A világ szeme a budapesti parlamentre tapad, ahol e pillanatban éppen Tisza István gróf szólal fel az indemnitás vitájához):

Tisztelt Ház! Amikor e történelmi időkben végigtekintek az események egész komplexumán, újra és a leghatározottabban kifejezést kell adnom annak a meggyőződésnek, miszerint Andrássy Gyula grófnak az a kijelentése, mely szerint ő nem tartja lehetségesnek, miszerint a jelenlegi politikában olyan álláspont érvényesülhetne, mely szerint a meggyőzés lehetősége ne lenne kizárva —: teljességgel tarthatatlan és a magasabb világtörténelmi szempontok konzekvenciái folytán immár határozottan kizártnak tekintendő.

Engedje meg nekem a tisztelt Ház, miszerint bővebben foglalkozzam ezzel a sajnálatos kijelentéssel, melyet Andrássy Gyula gróf tisztelt barátom nyolcvan esztendővel ezelőtt, 1918. júniusában nyilvánított az alkotmánypart értekezletén. A leghatározottabban le kell szögeznem mindenekelőtt azt a tényt, miszerint Andrássy grófnak ez a kijelentése tökéletesen ellentétes azzal a második kijelentésével, melyet ugyancsak ő 1893. januárjában mondott egy egyházpolitikai törvényjavaslat tárgyalása közben. Jól tudom, hogy tisztelt képviselőtársam ez utóbb említett nyilatkozatával csupán azt a politikai ballépését igyekezett szánálni, melyet még valamivel régebben, 1871-ben a Bega szabályozását tárgyaló törvényjavaslat kapcsán elkövetett. Sajnos, mondanivalóim fontossága nem engedi meg, hogy a közelmúltnak ezekre az életbevágóan aktuális problémáira az őket megillető részletességgel terjeszkedjem ki. Maradjunk tehát annál, ami e pillanatban mindnyájunkat a legközelebből érdekel: Andrássy nyolcvan év előtti kijelentésénél. Hogy ennek hordereje a mai némileg változott viszonyok között is teljesen világosan álljon előttünk, lássuk mindezekelőtt, mit mondott annakidején Werbőczy a Hármaskönyv 128. fejezetében a magyar államiség leendő feladatainak nemzeti kapcsolatairól a szövetségi elmélyítés általános szupremáciájának világpolitikailag konjunktuurális lehetőségeire vonatkozólag. Én, tisztelt képviselőház, az azóta lejátszódott külpolitikai események hatása alatt ma még szilárdabb meggyőződéssel valom, miszerint jóllehet Werbőczy felfogása nem fedi teljesen azokat az elveket, melyek Marcus Tullius Cicero tisztelt barátom álláspontját a szenátusnak Krisztus előtt 49-ben június idusa után kilenc nappal tartott ülésén oly tévesen igazolták: mindazonáltal annak a szilárd elhatározásnak alapján, mely szerint nyolcvan évvel ezelőtt a választójogi kompromisszum volt az egyetlen mód arra, miszerint megvalósíthassuk azt az ideált, mely szerint fenkölt szövetségünknek az a világtörténelmi hivatása, miszerint...

(A körmondatot egy kínai bomba fejezi be, mely ebben a pillanatban csap le az ülésterembe. Szónokot számos darabban szedik össze.)

(csi. i.) 140

Gyerekvadászatok meg!

Pratinikus, Kubisztikus, Linkológiai regény.

Írta Izzini Gyula

Rajzolta: Major Heunik

(Folytatás)

Egyszerre csak a képbarlang felől velőtrázó sikoltás hallatszott.

— Mi az? — riadt föl Vera. — Azt hiszem, a Gerő hangját hallottam.

— Valami vadcsataordítás volt, az bizonyos! — mondta ifjabb Pege.

— Kérem, nézze meg, mi történt vele — szólta Vera remegve. — Jaj be félek! . . .

Pege elsietett a kébarlang felé és Vera egyedül maradt a milói Vénusszal. A szépség istenasszonya mellett ott hevert a földön „a haldokló gall harcos” című híres antik szobor is. Vera kíváncsian közeledett feléje.

Am a haldokló gall hirtelen fölegyenesedett félig fekvő helyzetéből és mély, tompa hangon megszólalt:

— Vera! . . . Mióta lesem ezt a pillanatot, hogy végre egyedül lehessenek magával!

— Jesszus! Maga él?! — kiáltotta Vera és a prémgalléros köpenyét hirtelen rádobta a gall harcos márvány izmaira.

XXXI.

A gall harcos fázósan beburkolózott a Vera köpenyébe és szólt:

— Csakugyan hideg ez a pincei levegő és oly jó meleg ez a köpenyeg, amely mintha át volna még itatva a maga lényének illatával.

— De hát ki maga? — kérdezte Vera féltéken és kíváncsian.

— Hogy mindent megértsen, el kell mondanom az életem történetét. Harminc éves koromig mindenféle nő után futottam és közben az egész világot bejártam, megtanultam tízféle nemzet nyelvét és szokását. Akkor történt, hogy egy moszkvai variété színházban megpillantottam magát a színpadon. Azóta, Vera, az életem örökös hánykódás, nyugtalanság maradt, továbbra is, de legalább tudom a célját. Életemnek egyetlen célja van és ez . . . maga!

— Én?! . . . Hallja, de ismerős a maga hangja! Nem maga . . . Trotzki?

— Az vagyok, ha úgy parancsolja. De ha akarja, én vagyok Emke detektív is. Találkoztott maga már velem az Árgus kékem társaságában is, hol én voltam a szeretreméltó háziasszony. Emlékszik?

— Emlékszem. De már szeretném tudni, hogy miért szerencsételt meg mindig más alakban?

— Miért, ó miért?! Önzésből és határtalan szerelemből. — mondta a gall harcos — Ismerem a maga szeszélyes, könnyen változó természetét és tudtam, hogy hamar rám fog unni. Ezért igyekeztem mindig más alakban megközelíteni és újra meg újra meghódítani.

— De most mit akar tőlem?

— Azt akarom — felelte a gall harcos — hogy szakítson végleg Link Gerővel és legyen egészen az enyém. Legyen a feleségem!

— De hát miből fog engem eltartani? — kérdezte Vera — Miből él maga?

— Ugyanabból, amiből Link Gerő. — felelte Trotzki. — Ugyanabból, amiből magam: fajta pesti link ember meg tud élni akárhol, még a jég hátán is. Hogy miből él a pesti link? Ezt egyetlen szóval meg sem lehet mondani. Még maga sem ismeri annyira a pesti linket, pedig maga elsőrendű jassz nő, hogy megérthesse, miből tud megélni egy pesti link. Bizzék bennem. Ez a fő.

— Bizalom? Az fiatal! — felelte Vera és az ujjával bizonyos dörzsölő mozdulatot tett, ami mindenütt a világon pénzt jelent.

— Hát ha nem elég a bizalom — mondta erélyes hangon Trotzki — akkor jön . . . a hatalom! Maga itt kémkedik Gerővel együtt és én bármely pillanatban átadhatom magukat a francia rendőrnek, ha . . . ha nem hallgat meg engem.

— Tehát . . . zsarolás?! — kiáltott föl Vera.

XXXII.

Ifjabb Pege ezalatt a képbarlangban megtalálta Link Gerőt. A karját két párisi rendőr is fogta és előtte egy szigorú, kemény nézésű, kifent bajuszu rendőrbiztos állt.

(Folytatjuk)

Gyerekek Gedő Lipót

- Téged ki hozott?
- Engem? A gólya.
- És az öcsédet?
- Azt is a gólya.
- És a bátyádat?
- Azt is.
- Azt is? Ahá már tudom. A te papád nagyon későn nősült.

Nászuton

Kóber Leó

— Végre egyedül. Ó gondoldj arra, hogy ma este egy idegen városban, idegen vendéglőben, kettesben vacsorázunk...

— Van kenyérjegyed?

BOBOS

Ki akar milliókat

avagy:

a vagyoneosztás legjobb módja

Huszár Károly képviselő azt ajánlotta a képviselőházban, hogy a hadimilliók legnagyobb részét kobozzák el. Magunk részéről azt indítványozzuk, hogy minden szegény ember válasszon egy milliomot tetszés szerint és osztozzék vagyonban a maga milliomosával.

A Szamár kérdést intéz olvasóihoz, ki

óhajt Weisz Manfréd, Krausz Simon és Lán-
czy Leó urakkal osztozkodni.

A jelentkezéseket kérjük a szerkesztőségbe.

A jelentkezéseket beérkezésük sorrendjébe vesszük tekintetbe.

Amennyiben említett milliomos urak csatlakoznak indítványunkhoz, a pénzt haladéktalanul elküldjük.

Kérjük a jelentkezőket, közöljék velünk pontos címüket.

141

Krisztus a Városi-Színházban

Köber Leó

Krisztus: Eljöttem, talán csodát tehetek ezzel az elátkozott színházzal.

Állatkerti színház

Tudomásunkra jutott, hogy egy tőkeeros konzorcium színházat nyit a főváros egyik legfrekvenciáltabb helyén, az Állatkertben. A hír vétele után azonnal kiküldöttük egyik munkatársunkat a helyszínére, hogy az ezen színházalapításban legkompetensebb személyeket azon melegében meginterjúvolja. A beszerzett leghitelesebb nyilatkozatokat, dr. Lendl Adolf direktor ur engedélyével, itt közöljük:

A tragika szerepkörére pályázom. Hát van-e valaki széles ez Állatkertben, aki igazabb könynyeket ont, mint én?

Krokodil.

A természetrajzi könyvek azt írják rólam, hogy felfuvalkodott, hü. összeférhetetlen teremelés vagyok. Szóval — primadonnának születtem.

Páva.

Hivatkozom fenti könyvre, mely azt állítja rólam, hogy állandóan mérges vagyok. Ezen képességem szinte predesztinál a színkritikusai méltóságra.

Pulyka.

A Vigszínházban újra Schubert

Schubert forog a színházban

NINCS VAKÁCI
avagy:
ilyen lesz nyáron a színház

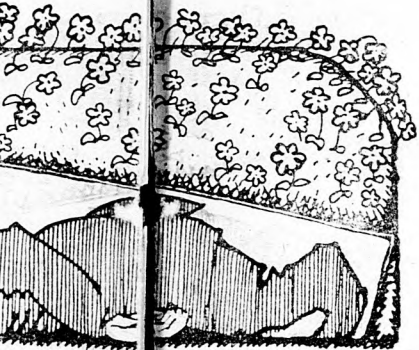

Ideális nyári

színház

Schubert-operettet játszanak

Kóber Leó

forog a sírjában

Kánikulában

Gedő Lipót

-- Jézus Mária! A férjem a nagy melegben elolvadt!

VAKÁCIÓ

vagy:
on a színház szezon

Gyerekkorom óta földbe vájt lyuk a lakóhelyem. Én leszek tehát a sugó és eddigi lakóhelyemet feleserélem a sugólyukkal.

Úrge.

Pólya Tibor.

Remélem, emeletes színházról van szó. Az Istenért, csak ne feledkezzenek meg a kakasülőről.

Kakas.

Három darabomat utasította vissza a diri nevű szarnok. Lássá kérem, azóta lóg úgy le az orrom.

Elefánt.

Ne morogjon az elefánt. Szerzői babérokra csak én reflektálhatok, darabot csak tőlem fogadhat el egy jól vezetett színház.

Szamár.

Minden színháznak van jó színésze és rossz színésze. Én csakis rossz színész lehetek, mert akármil csinátok, a végén amugyis — levágnak.

Ökör.

Nem tehetek róla, de szeretek mindenféle dolgokat jobbról is, balról is összelopkodni. Mi sem állja tehát utját annak, hogy én legyek a házi — zeneszerző.

Szarka.

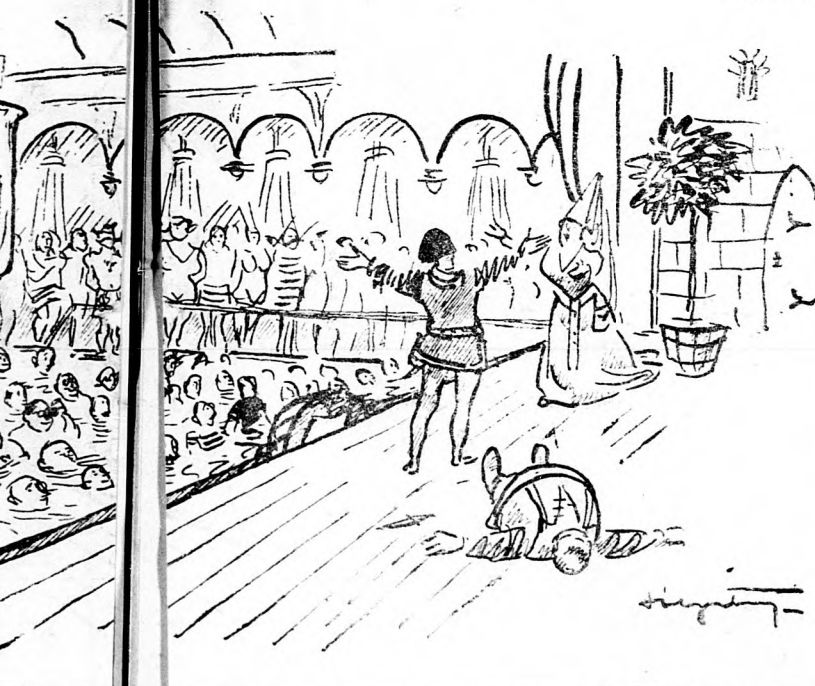
Én leszek az intrikus.

Róka.

Pechem van, mert rendes nyári színházat létesítenek az Állatkertben. Miért nem alapítanak egy Baba-Színpadot?

Gólya.

MOLL.

nyári

színház-nézőtér

Egy gróf — akit még nem lepleztek le.

Tilos megállani!

Egy este az Andrassy-uton ezt a jelenetet láttam:

Megállt egy katonatiszt és elkezdte nézegetni a sétáló leányarcát, kettőnek a lábát, amikor kat. Alig nézte meg egynek az odalépett hozzá egy rendőr és egy katonai rendőr és felkérték, hogy menjen tovább, tilos megállani. A tiszt elindult és ment tovább. A rendőr és a katonai rendőr folytatták munkájukat. Egy ur megállt az Abbázia teraszra előtt és gondolkodott, hogy beüljön-e, vagy átmenjen a Kovács-ba. A rendőr odasietett hozzá és udvariasan közölte vele, hogy állni inem szabad, menjen tovább. Hát tovább ment. Gúnyosan mosolygott, de tovább ment. Ezalatt a katonai rendőr egy másik civilt küldött tovább, sőt egy közkatonát is hirtelen legorombított. Tovább mentek. A tömeg gyorsan észrevette a dolgot, csodálkoztak, gúnyosan mosolyogtak, nem álltak meg, látták, hogy megállni nem szabad, tovább mentek. Egy főhadnagynak a felesége bement egy üzletbe. A főhadnagy az üzlet előtt akarta megvárni. A katonai rendőr odament, a főhadnagy tovább ment, aztán hátra arcot csinált, de nem állt meg aztán sem, hanem tovább ment, lefelé járt, mikor a felesége kijött a boltból, tovább mentek. Egy fiatalembernek kioldódott a cipőzsinórja, meg akart állni, hogy megkösse, a rendőr rászólt, tovább ment egy kisleány ezen állva akar, csodálkozni, a katonai rendőr

Wekerle miniszterelnök figyelmébe:

Kegyelmes Uram kössön csomót a zsebkendőiére, nehogy eltelejtsen lemondani!

szigoruan intett neki, tovább ment. Egy kapuból egy idős ember jött ki, megállt, jobbra nézett, hogy arra kelle mennie, balra nézett, hogy mégis nem arra kelle mennie, a rendőr, aki szintén nem állt meg egy pillanatra sem, odament, rászólt, az ur balra tovább ment, pedig jobbra kellett volna mennie. Sőt ugyane kapu elé érkezett egy asszony, megállt, hogy megnézzé a számot, ami negyvenöt volt, mert neki csakugyan a negyvenötbe kellett volna mennie, de a rendőr szólt, mire a nő tovább ment. Egy pap a könyves kirakat előtt megállt és csak annyit ért rá elolvasni, hogy Lengyel, mert a Lengyel Menyhért Taifun című könyvét akarta megvenni, de a rendőr rászólt, a pap besietett a boltba, csak annyit mondhatott, hogy Lengyel, mert a többi nem olvashatta el, mire megvette Lengyel Laura Örök szerelem a kút mellett című regényét, amit nem akart megvenni és tovább ment. Egy népfőlkelő sietett az Oktogon felé, az Oktogon felől jött a felesége egy hadsereg szállítóval karonfogva, egymásra néztek, a népfőlkelő meg akart állni, hogy a szokásos kést elővegye, a nő is meg akart állni,

hogy azt mondja, drágám, ez a füvérem, akiről neked oly sokat beszélhettem volna, hisz tudod, de a rendőr rájuk szólt, tovább mentek, a népfőlkelő az Oktogon felé, a nő a szállítóval az Oktogon felől, a népfőlkelő még vissza akart fordulni, de mivel segédszolgálatos volt és nem tudta menetközben a hátraarcot megcsinálni, a rendőr rászólt és újra tovább ment.

Mindenki tudta már, hogy itt egy óriási horderejű főkapitányi rendeletről van szó, mellyel meg akarják javítani az utcai közlekedést, pótolni akarják a villamoshiányt, az embereket jól akarják közlélemezni, az ellenségtől a végső győzelmet ki akarják csikarászni és véget akarnak vetni a háborúnak. Mindenki menetközben helyeselte a böles rendeletet és tovább ment. Ezalatt a rendőr és a katonai rendőr folyton tovább ment. De egyszerre váratlan eset történt, amire a főkapitány nem számított. Egy pasas megrökönyödött. Ugy tett, mint a csökönyös ló. Hiába szólította fel a katonai rendőr, nem akart tovább menni. A rendőr már arra gondolt, hogy egy kicsit vezeti majd, mint a csökönyös konflislovat szokták,

Champvans, a gróf — akit már lelepleztek.

hátha aztán majd magától is tovább megy, arra is gondolt, hogy netalántán szalmát vet alája és meggyújtja, mint a esőkönnyös parasztlóval szokták tenni, de a pasas csak toporzákolott egy helyben, nyikorgott és nem akart tovább menni. A katonai rendőr tanácsatosan állt előtte. Ebből keletkezett aztán a baj. Mert amint a rendőr meglátta, hogy maga a katonai rendőr nem tartja be a rendeletet, mert egy helyben áll, odavágtatott hozzá, hogy felszólítsa, hogy menjen tovább. De a katonai rendőr magyarázni akarta a furcsa esetet, mire a rendőr megállt, hogy végighallgassa, erre azonban a katonai rendőr nem magyarázkodott, hanem látva azt, hogy most már a rendőr nem tartja be a rendeletet, mert áll, rászólt, hogy menjen tovább, amire a rendőr visszaszólt, amire a katonai rendőr szólt, amire egy ur a közönségből odament hozzájuk és felszólította őket, hogy mivel állni nem szabad, ők se álljanak, hanem menjenek tovább, amire már hárman álltak, mire a másik sarokról jött futva a rendőr és katonai rendőr és ezeket felszólították, hogy menjenek tovább, mire már öten álltak stb. stb. stb. Így történt, hogy félóra leforgása alatt egész Budapest állt.

De ekkor újabb csoda történt, ugyanis annak az urnak, aki ezt a rendeletet kitalálta és a főkapitány urnak tanácsolta, az esze a rendelet kigondolása előtt megállt, most az esze hirtelen és váratlanul megindult, hamar visszavonatta a rendeletet, dróttalan távirat ment szét az egész városban, hogy semmi a rendelet, szabad megállni, sőt állni, nem muszáj tovább menni, mire lassanként mindenki megindult és tovább ment s a rendes forgalom ismét helyreállt.

Nagy Lajos.

A primadonna nem dől be

A gróf: Kérem, művésznő, hallgasson meg. Esküszöm, hogy tisztességes, becsületes szándékkal jöttem önhöz.

A primadonna: Nézze, kedves barátom, én megvallom őszintén: Maga kissé gyanus nekem. Ne haragudjék, de a külseje igazán nem sok jót árul el.

A gróf (ijedten végignézi magát): Ejnye, pedig távozás előtt rendbe hoztam.

A primadonna: Ha egy gróf így jön nekem, az mindjárt gyanus. Például ez a kifogástalan frakk, ezzel a plasztronnal, meg ez a kivágott lakkeipő. Nini, hisz ez meg pláne vadonat új.

A gróf: Istenem, ennyit igazán megengedhetek magamnak, aztán meg illendőnek véltem, hogy most, az első látogatásom alkalmával külsőségekben is kifejezést adjak annak a határtalan tiszteletnek, amellyel a művésznő iránt viseltetem.

A primadonna: De különben még most sem tudom, hogy tulajdonképpen mit kíván? Hiszen még a nevét se tudom.

A gróf: Gróf Csöpöghy Trisztán vagyok és azért voltam bátor . . .

A primadonna: Ah, gróf?! Hát miért nem mondja? Az más, egészen más. Fogja, szívem, itt van ezer korona, tegye el és ígérje belém azt a kis házasságot.

A gróf: De bocsánat, művésznő, ellenkezőleg, én kívánék önnek szolgálni. Azért jöttem, hogy a szívemet és vagyonomat felajánljam.

A primadonna: Mit, önnek nem kell a pénz? Nem akarja kicsalni ezt a rongyos ezer kroncsit?

A gróf: Kérem, művésznő, én . . . én . . . igazán meg vagyok lepve. Egy magyar magnást igazán nem lehet így sértegetni . . . Én tisztességes szándékkal . . .

A primadonna: Szóval maga egy igazi gróf?

A gróf: Kétségkívül.

A primadonna: Nem egy házasságszedelgő?

A gróf: Isten ments!

A primadonna: Mindjárt gondoltam, ez első pillanatban gyanus volt nekem. Gróf ur, azonnal távozzék! (Csönget.) Mari, a gróf ur kabátját!

A gróf: Bocsánat. (Mehajol és elmegy.)

A primadonna: Ilyen szemtelenséget! És én majdnem bedőltem neki. De lássuk csak, hátha ebből is lehetne valamit csinálni. (A telefonhoz megy.) Halló, hatvanhat-negyvenhárom. Halló, Prézli szerkesztő ur? . . . *Vérsi Ferenc.*

Garni

Történelmi színmű egy felvonás-
ban.

Homályos utca, a háttérben egy kis garni világos bejárata. Messziről méla villamoscsengetés és kocsirobogás hallatszik. Diszkrét hangulat. Szerelmes pár jön. Befordulnak a garni kapuján. Csönd. Egy kövér ur jön, akit — minek tagadjuk? — Schlesingernek hívnak. Karonfogva vezet egy urat, aki hegyke kis sapkát, piros-fehér esikós trikót, bársonynadrágot és bársony-kabátot visel. Félelmetes megjelenés, ferencvárosi modorban.

A jassz: Na, de most már igazán mondja meg Schlesinger ur, mi a fenének kellett ezt a maskarát magamra venni?

Schlesinger ur: Ez egy trükk, öregem, egy kitünő trükk. Ez az egy segíthet még az én kis hotelmen, melyet a szerelmesek értetetlen módon, de annál kitaróbban elhanyagolnak. Álljunk ide a kapuba és figyeljen egy kicsit, mindjárt meg fogja érteni.

Mielőtt azonban Schlesinger ur kitünőnek minősített trükkjéről bővebb magyarázatokkal szolgálhatna, újabb szerelmes-pár tűnik fel a láthatáron. Lassan, szorosan egymáshoz simulva jönnek. A garni előtt még jobban meglassítják a lépéseiket, de a két mereven álló férfi indiszkrét pillantásának hatása alatt, zavartan, tovább mennek. Mikor a párocska lépései elhangzottak.

Schlesinger (felkacag): Na lássa, ez a trükk!

A jassz (hülyén bámul rá): Hol itt a trükk?

Schlesinger: Nem érti?

A jassz (bután, de őszintén): Nem.

Schlesinger: Pedig nagyon egy-

Pezsgőzés után

Boriss László

Sándor Pál

Jenő.

a képviselőházban okos beszédével minden ellenvéleményt legázolt

— Te pajtás, holnap megyek a frontra.

— Melyik frontrz?

— A közös élelmezési frontra.

szerű. Mi most itt állunk a kapuban és ez zsenirozza a szerelmespárokat. Nem mernek előttünk bemenni, hanem tovább sétálnak. A sarkon viszont, már ott várja őket az Omega Pásztoróra, melyet ezuttal is elhanyagoltak volna, ha én nem volnék egy kitünő lélekbuvár. De, hála istennek, az vagyok és maga azért fog minden éjjel itt állni, hogy az Omega Pásztoróra átvegye végre megérdemelt szerepét a szerelmesek életében.

A jassz (aki napközben a tisztelőre méltó hordári pályán mozog, — ha küldik — tisztelettel

Berchtold S.

A szövetségi hűség mélyítése.

Találós kérdés

kis gyermekek számára.

Mi az:

Ha feldobják vörös, ha leesik, fekete?

(A választójog.)

Az ügyvédnél

A paraszt belép az ügyvéd fogadószobájába; az ügyvéd papagája rarikácsol: „Nem tudsz köszönni!”

A paraszt megijedve: Tiszteség ne essék szólva, azt gondoltam, hogy az ur madár.

Apró hirdetés

DAVIDOVITS MAYER házasságközvetítő a társadalom minden rétegében előnyös házasságokat közvetít. Algrófoknak és primadonnáknak ötezer koronától felfelé külön osztály. Detektívek állandóan kéznél.

A SZAMÁR ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egész évre — — — 28.— K
Fél évre — — — 14.— K
Negyed évre — — — 7.— K

Biró Mihály

jesen, bár kissé fanyarul röhög. Ez érthető, mert napközben éppen eleget gyakorolja magát az állásban és szeretne valami mozgalmasabb megbízást. Míg ezen tűnődik, újabb pár érkezik. Lassan, egymáshoz simulva, mint fentebb. Schlesinger kajánul röhög magában, de mit tesz isten, a férfi karonragadja a nőt, aki tényleg ellenkezik egy keveset Schlesingerék miatt és „akasszák fel magukat!” kiáltással, határozott léptekkel befordul a garnikapuján.)

A jassz (gunyosan): Mit szólna hozzá, Schlesinger ur, ezek nem zsenirozták magukat.

Schlesinger (felháborodva): Ezeknek nincs bőr a pofáján.

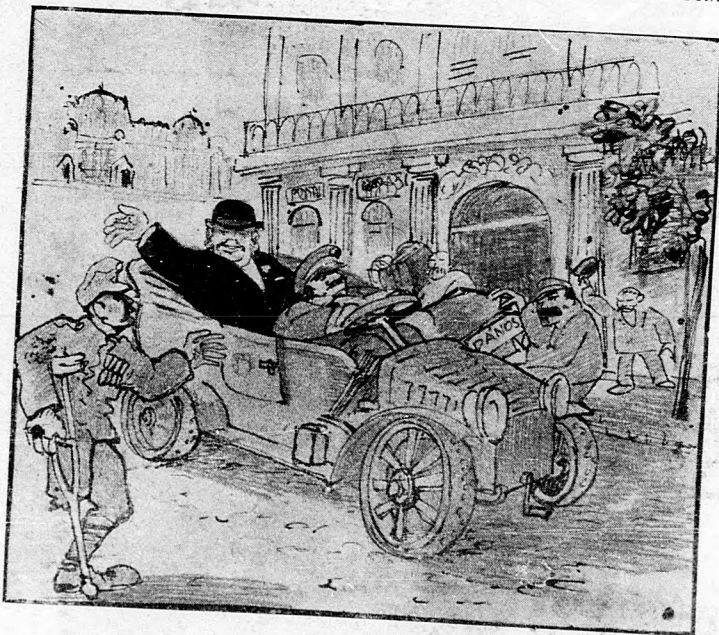
E pillanatban a garnikapuján kilép az a pár, mely a színmű elején ugyanott belépett.

Schlesinger (a fejéhez kap): A feleségem!

A jassz: És még hozzá a konkurrens garniban.

(Függöny.)

Zoltán Andor

— Kegyelmes ur, ne tessék megfélemedezni a választójogról.
Wekerle: Nem érek rá, most nyaralni megyek.

Lurja László

Beszélgetés

- Nem vennél egy kissé használt frakkot tizenkét koronáért?
- De még mennyire!
- No, mert én is...

JOCI

VIZSGÁIDRA
KÉSZÜLJ
DR. FEHÉRVÁRY
SZEMINÁRIUMÁBAN-BPEST
VIII-KISFALUDY-U-28

IRODALMI SZENZÁCIÓK

A KULTURA
KÖNYVKIADÓ-VÁLLALAT KÖNYVEI!

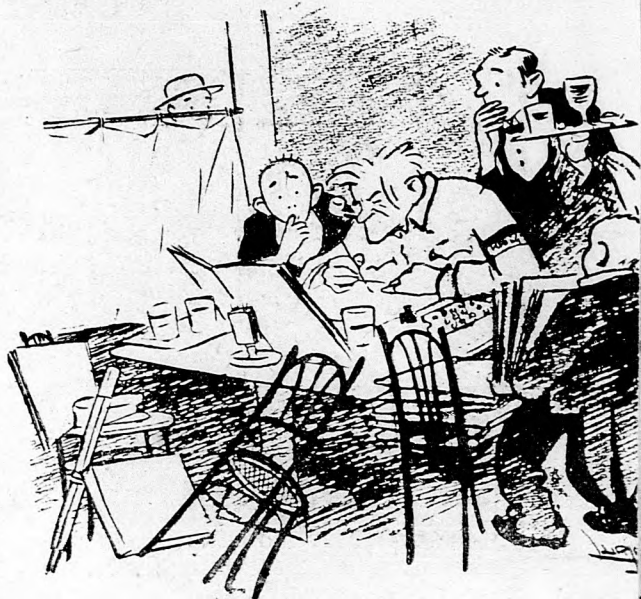
IRODALMI SZENZÁCIÓK

SZINHÁZI ÉLET

Szerkeszti:
INCZE SÁNDOR

A színházlátogató
közönség legked-
vesebb lapja.

A SPORTLAP
a legjobb sporthetilap

A hadifestő.

A szerkesztésért felelős: SZENES BÉLA.
Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. Röck Sz.
lárd-utca 9. Telefon: József 33-65, vagy József 5-93
Előfizetési árak: Egész évre 28 K, félévre 14 K,
negyedévre 7 K.
Kéziratokat nem adunk vissza.

„Ujságüzem” könyvkiadó és nyomda rt. nyomás
Budapest, VIII. Stáhlv-u. 13.

Fehérnemű régi árban | **Egy öltöny vagy kabát**
vasítható, ha a német szabada-
lalmazott rizskeményítőpódot
használjuk. Mint-küldemény 10
csomag 8 koronáért bérment-e
| **megtétele K 1-1.30**, ha
10 csomag ruhafestéket vásá-
ról **7 koronáért** bérment-e

GROSS ANTAL Budapest, József-körút 23.

NYAKKENDŐHÁZ

László Andor, Budapest, IV., Kigyó-
utca 5. és V., Deák Ferenc-utca 14.

Szalmakalapok, nyakkendőök
uri divatárúk jutányos árban!

Árjegyzéket 5 f. bélyegért küldünk.

Kürthy György

Tavaszi ébredése

Kelen Imre

Tekintetes Királyi Ügyészség!

Alulírott tisztelettel feljelentést teszek Heltai Jenő, az egyébként oly népszerű és kiünő író ellen, az ország békéjét veszélyeztető lázítás és izgatás miatt.

Nevezett írónak most jelent meg népszerű kiadásban „Hét sovány esztendő” című regénye. Ebben a regényben a szerző burkolt, bár nagyon is átlátszó módon a legnagyobb fokú lázítást űzi.

Heltai Jenő ur nem átalja nevezett regényében leírni, hogy egy több fiatalemberből és hölgyből álló társaság őt, jól értsük meg: öt (5) forintból pokoli mulatságot rendez: kocsin mennek át Budára, megvacsoráznak, leisszák magukat a sárga földig, kocsin jönnek vissza Pestre és a végén még marad is egy forint nyolcvan krajcárjuk. Szerző ezt a mulatságot több ízben megismételteti hőseivel, hasonló anyagi feltételek miatt, ami által bűnhalmazattá növeli. A regénynek e kitételei, melyek nyilvánvalóan azzal a céllal íródtak, hogy összehasonlítást tegyenek a háboru előtti és a jelenlegi viszonyok között, amikor egy felliter cseresznye többbe kerül, mint az egész fentebb vázolt dözsölés, a legnagyobb mértékben alkalmasak a lázadás furiáinak elszabadítására. Erthetetlennek tartom, hogy a királyi Ügyészség figyelmét nekem kell erre felhívnom, de remélem, a büntetés annál szigorubb lesz.

Tisztelettel
Dr. Anonymus.

◆ 15 ◆

A Szamár viccpályázata

„A Szamár” viccpályázatot hirdet. A beküldött viccek közül jutalmazni fogja a husz legjobbat.

Külön pályázatot hirdetünk „A legjobb régi vicc”-re. A legjobb régi vicceket „Mintha már hallottuk volna” rovatunkban fogjuk közölni.

Négy viccet 500—500 koronával jutalmazunk, kettőt 300—300 koronával, egyet Karinyth Frigyes összes megjelent humoros írásával, egyet Gábor Andor, egyet pedig Szenes Béla könyveivel. A többiek Feiks Jenő, Gedő Lipót, Kóber Leó, Major Henrik, Pólya Tibor, Vértés Marcell és Zórád Géza festőművészek egy-egy eredeti művét kapják jutalmul.

Az elmúlt hétről

— Mi az, behozták a laptalan napokat?

— Pincér, hozzon egy Wiener Tagblattot, meg akarom nézni, mi újság Budapesten!

145

Nagy idők, kis emberek

Zorád Géza.

Boldog apa: És higgyétek el, türelmetlenül várom az első unokákat Az ilyen nagy időkben szükség van a kis emberekre...